

דף עח.

עין משפט א.

אה"ע סימן ד פעיף ג

עיין לעיל דף עו: עין משפט ב

עין משפט ב.

אה"ע סימן ד פעיף ו

עיין לעיל עין משפט ב.ג.

עין משפט ג.

אה"ע סימן ד פעיף ד

ג.ד. ב. מצרי ואדומי, הוא ובנו שנולד לו אחר שנתגייר אסורים, ובן בנו שהוא דור שלישי, מותר לבוא בקהל^ע. ומצרית שנתגיירה כשהיא מעוברת, בנה שני.

עין משפט ד.

אה"ע סימן ד פעיף כ

כ. ממזר שבא על גויה הולד כמותה ואם נתגייר בן זה הולד כשר^פ ולכתחילה ממזר נושא שפחה לטהר זרעו.

עין משפט ה.

אה"ע סימן ד פעיף ו

עיין לעיל עין משפט ב.ג.

ע. מקידושין ס"ז ע"ב. ואם היא בת מותרת לכהן ועיין בב"ש ס"ק ו'.

פ. מקידושין ס"ט כר"ט. והרמב"ם כתב דלא גזרו על ממזר איסור שפחה מפני תקנת הבנים. ולר"ת משום דממזר אקדיש ועומד. ואין בו הלאו דלא יהיה קדש. וממזרת אסורה לעבד שהולד הולך אחריה וממזר, דעבד אין לו יחוס. ומכיון שאין כאן תקנת הולד לרמב"ם. כ"כ הח"מ מהר"ן אך להר"ן בשם ר"ח מותרת ממזרת בעבד. וכן הוא בתוס' גיטין מ"א כ"כ הב"ש.

עין משפט ט.

יו"ד סימן רפח סעיף ו

ג. י. כותית שנתגיירה והיא מעוברת בנה א"צ טבילה ז אח"כ.

עין משפט י.

יו"ד סימן קצח סעיף א

א. א. צריכה האשה שתטבול כל גופה בפעם אחת ק, לפיכך צריך שלא יהיה עליה שום דבר החוצץ ר אפי' כל שהוא.

אם דרך רוב בני אדם להקפיד עליו ש, אפי' שהיא אינה מקפדת עליו הרי זה חוצץ.

אם חופה רוב הגוף, אפי' אין דרך בני אדם להקפיד עליו ת, חוצץ.

הגה: לכתחילה לא תטבול אפי' בדברים שאינם חוצצים, גזירה לשאר דברים החוצצין.

צ. מימרא דרבא ביבמות ע"ח ע"א. ודוקא שנתגיירה היא בעצמה אבל רק בשביל העובר לא מהני לה טבילתה לעובר. פ"ת אות ו'. ועיין בדגול מרבבה אם הבי"ד לא ידעו שהיא בהריון אם מהני לה טבילה לוולד.

ק. בתורת כהנים פרשת אמור פרק ד' נלמד מהכתוב "כי אם רחץ בשרו במים ובא השמש וטהר" מה ביאת שמשו כולו כאחת אף ביאתו במים כולו כאחת.

ר. מימרא דרב יצחק בעירובין דף ד' ע"ב, ונדה ס"ז ע"ב.

ש. הרא"ש בשם הראב"ד, וכ"כ הרשב"א מתוספתא, הביאה הר"ש בפ"ט דמקואות השיריים וכו'.

והיכא שרוב בני אדם אינם מקפידים והיא מקפדת, כתב הב"י בשם הרמב"ם דחוצץ, וכך פסק הב"ח וד"מ, אבל אם אינה מקפדת היא לעולם ורק מקצת בני אדם מקפדין, לא הוי חציצה. ט"ז ס"ק ב'.

ת. דדבר תורה אינו חוצץ אלא ברובו ומקפיד עליו, וגזרו רבנן ברובו שאין מקפיד עליו משום רוב המקפיד, וגזרו על מיעוט המקפיד ג"כ משום רוב המקפיד, אבל במיעוט ואינו מקפיד שהם שני דברים לטובה, לא גזרו כלל דהוי גזירה לגזירה.

ומה שכתב הרמ"א גזירה אטו דברים החוצצים, היינו לכתחילה אבל מדינא מותר. ט"ז ס"ק ד'.

דף עח:

עין משפט ב. אה"ע סימן ד פ"ה ז

ו. גר עמוני שנשא גיורת מצרית, אם הולד זכר הוא עמוני, ואם היא בת היא מצרית דאזלינן בתר הפגום.

הגה: ז. גר מצרי שנשא כותית עמונית הבן עמוני ואם היא בת מותרת בקהל דהוולד כמותה, דעמוני אמרה תורה ולא עמונית.*

עין משפט ג.ד. אה"ע סימן ד פ"ה א

א. ממזרים אסורים איסור עולם. נתינים = ג"כ אסורים לעולם, ונחלקו הפוסקים אם נתינים איסורם מן התורה או מדרבנן.

א. וישנה גירסא אחרת ברמ"א דהבת מצרית וכתב הח"מ דטעות הוא. ויראה דדוקא במצרי שני או שלישי אבל במצרי ראשון הבת מצרית שניה דאזלינן אחר הפגום ואולי בזה תלי' הגירסאות הנ"ל ושניהם אמת.

ב. לרמב"ן ורשב"א איסורם מן התורה ולרמב"ם ורש"י איסורם מדרבנן. ומחלוקתם אם הפסוק דלא תתחתן בם נאמר בגיותן או גם בגירותן. ועיין יבמות ע"ח ע"ב.